

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 6. panta 1. un 4. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/1513 (2015. gada 9. septembris), 13. panta 1. punkts, lasot tos savstarpējā kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek aizliegts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pieteikums saņemt atļauju, lai elektroenerģijas ražošanas iekārtas, kas rada emisijas gaisā, darbināšanā metāns tiktu aizstāts ar vielu, kas iegūta no ķīmiski apstrādātām izlietotām augu eļļām, ir jāatsaka tādēļ, ka šī viela nav tikusi iekļauta šādam nolūkam atļauto, no biomasas iegūtu kurināmo kategoriju sarakstā un ka šis saraksts var tikt grozīts tikai ar ministrijas dekrētu, kura pieņemšanas procedūra netiek koordinēta ar administratīvo procedūru attiecībā uz atļauju izmantot šādu vielu kā kurināmo, ja vien dalībvalsts, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir varējusi secināt, ka nav pierādīts, ka minētās augu eļļas izmantošana šādos apstākļos ļauj uzskatīt, ka Direktīvas 2008/98 6. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir tikuši izpildīti, un it īpaši – ka šai izmantošanai nav nekādas varbūtēji kaitīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai pamatlietā tā tas ir.

(¹) OV C 240, 9.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 7. novembra spriedums (Tribunale ordinario di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Adriano Guaitoli u.c./easyJet Airline Co. Ltd

(Lieta C-213/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Kompetentā tiesa līgumtiesību joma – Kopīgi noteikumi par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 5., 7., 9. un 12. pants – Monreālas konvencija – Jurisdikcija – 19. un 33. pants – Prasība atlīdzināt zaudējumus un kaitējumu, kas izriet no lidojumu atcelšanas un kavēšanās)

(2019/C 432/08)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Roma

Pamatlietas puses

Prasītāji: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli un Patrizia Padroni

Atbildētāja: easyJet Airline Co. Ltd

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 1. punkts, 67. pants un 71. panta 1. punkts, kā arī 33. pants Konvencijā par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā un Eiropas Kopienu vārdā apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2001/539/EK (2001. gada 5. aprīlis), ir interpretējami tādējādi, ka dalībvalsts tiesai, kurā ir celta prasība nolūkā vienlaikus panākt, lai tiktu ievērotas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, paredzētās noteiktās un standartizētās tiesības un atlīdzināts papildu kaitējums, kas ietilpst šīs konvencijas piemērošanas jomā, sava kompetence attiecībā uz pirmo prasības daļu ir jānovērtē, ņemot vērā Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktu, bet attiecībā uz otro prasības daļu – ņemot vērā minētās konvencijas 33. pantu.
- 2) Konvencijas par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju, kas noslēgta Monreālā 1999. gada 28. maijā, 33. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka nolūkā celt prasības atlīdzināt kaitējumu, kas ietilpst šīs konvencijas piemērošanas jomā, tajā ir reglamentēts ne tikai jurisdikcijas sadalījums starp konvencijas dalībvalstīm, bet arī teritoriālās jurisdikcijas sadalījums starp šo valstu tiesām.

(¹) OV C 240, 9.7.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 31. oktobra spriedums – Repower AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), repowermap.org

(Lieta C-281/18 P) (¹)

(Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Apelācijas padomes sākotnējā lēmuma, ar ko ir daļēji noraidīts pieteikums par Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “REPOWER” atzīšanu par spēkā neesošu, atsaukšana)

(2019/C 432/09)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Repower AG (pārstāvji: R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein, un V. Kling, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: D. Botis un J.F. Crespo Carrillo), repowermap.org (pārstāvis: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Repower AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 259, 23.7.2018.